

במדינה

העם

שלום כפוי?

התגובה החשובה ביותר על פשיטת ה-קומנדו בביירות, השבוע, היתה תגובתה של ממשלת ארצות-הברית. לא כל-כך ביעל הגינוי החריף שהשתמע ממנה, אלא בגלל הרמז-לעתיד שהיה מקופל בה.

כאשר הצטרף למקהלת המגיבים גם שר החוץ הצרפתי, מישל דברה, קיבל הרמז מימדים נוספים. קבע דברה: הסיכסוך הישראלי-ערבי מהווה סכנה לשלום העולם כולו. והוא חוזר על הצעתו הנושנה על הנשיא דה-גול: על ארבע המעצמות להתיישב ולקבוע פיתרון — שייכפה על הצדדים.

גם הרוסים. ייתכן כי הנשיא ניקסון לא ייחס לגנרל דה-גול אותה מידה של חשיבות שהצרפתי מעניק ברוח-ביד לעצמה, ולכן לא יקבל בהתלהבות את רעיון הפיסקה המרובעת לענייני המרחב. אבל אין ספק, כי גם הוא רואה בזירה המרחבית מוקד של פורענות עולמית. מקורביו כבר הכריזו, שהוא ינסה להגיע לידי הסכם עם הסוכנים טים, בדבר הפיתרון הרצוי.

מוסקבה, מצידה, הבהירה לחלוטין כי אינה מעוניינת בחידוש המלחמה בין ישראל ושכנותיה. להיפך: היא מרגיעה את מצרים, ובמיקרה של הסכם עם ארצות-הברית — תכפה את ההסכם המוצע על מצרים, בשעה שושינגטון תכפה אותו על ישראל.

ככל שאפשרות זו נראתה מתקרבת, הפכה שאלת הפיתרון הכפוי נושא מרכזי כדיוני הממשלה והאזרחים בישראל.

היו שטענו, כי ישראל תוכל לעמוד בלהץ גם כאשר יצודדו ציי ארצות-הברית וברית-המועצות את תוחתיהם אל מול חיפה תל-אביב, וארצות-הברית תמנע כל סיוע כלכלי. אחרים ראו בהסדר כפוי מוצא מסבך ה"תאוה-לסיפוח והיוקרה, שיוצג לערבים בישראל כאחד.

היתה רק שאלה קטנה, אם אומנם יבטיח הסדר כזה את השלום; או שמא כזאי לישראל לנצל את הזמן הנוסף כדי לפתח בעצמה יוזמה לשלום בגיורה הטבעית: ה"גיורה הפלסטינית.

יחסים מרחביים

לילות כנען

דברים מוזרים קורים בגדה — ואולי ה"מוזר ביותר הוא זה שקרה לחמדי כנעאן. ראש עיריית שכם לא הסתיר מעולם את נאמנותו לחדר ההאשמי. הוא הכריז השכם והערב שהוא איש של חוסיין. גם כאשר קיים יחסים מצויינים עם משה דיין, לא פגע הדבר במעמדו אצל המלך.

כאשר כינתה עמאן את שי"ך מוחמד עלי אל-ג'עברי, ראש עיריית חברון, בוגד, על כי קרא להקים מדינה פלסטינית — מיהר כנעאן להסתייג מרעיון היישות הפלסטינית. שכן פירושו: היפרדות ממלכת חוסיין.

מול הגוויות. הריב בין שני ראשי הערים בא לידי ביטוי בכתיב-העת הערביים של ישראל, כשמצדדי שני הנכבדים מחליפים האשמות ועלבונות.

כך, למשל, כתב חסידו של כנעאן, מוהמד עמירה משכם: "איך לא נתמלא כולנו זעם והתמרמרות על השייך אל-ג'עברי, אשר השמיע את הכרזתו (למען מדינה פלסטינית) ביום השלישי של הכיבוש, בעוד גוויות ה"קורבנות מוטלות בצדי הדרכים?... עליו לדעת, כי הגדה המערבית היא חלק בלתי נפרד ממלכת ירדן!"

על כך השיב לו באל-מרצאד אחד מחכיו אל-ג'עברי — ודווקא תושב שכם — בשם מוחסן עוואד: "דברי עמירה אינם אלא החתרות וצביעות, הבאים להחניף לשלטון הירדני ולמר חמדי כנעאן... אילו היה עמירה כזה ברגשותיו ובלאומיותו, והיה כואב את כאבם של בני עמו, היה אומר באומץ ובגלוי-לב, כי דם הקורבנות החפצי-מפשע, והגוויות המוטלות בכל מקום, היו מספיקים כדי שאל-ג'עברי יאמר יותר ממה שאמר למעשה, וינער את חיצונו לא רק מירדן אלא מהאומה הערבית כולה על שז"נכשלה בתפקידה להגן על אותם הקורבנות. כלום היה עמירה מצפה לכך שאל-ג'עברי יעמוד מול גוויות הקורבנות כדי להריע לחיי המלך חוסיין?"

הדינארים לא באו. באין עידוד מצד ממשלת-ישראל, חדל אל-ג'עברי להכריז את הכרזותיו, הודיע כי רק כאשר יחברר ש-

צפורניים מטופחות
בבואה לאישיותך כולה

Nail Fashion Helena Rubinstein

נוסחה מהפכנית חדישה
No Shake, No Stir, No Settling

לכת צפורניים חדישה
בשורת גוונים אופנתיים
גווני פסטל
וגוונים מוכספים

פוליטכניקום

בגרות ומוקדמות

מורים אקדמאים מעולים, אפשרות חזרה במקרה של כשכון, ספרי למווד ותקצירים בהוצאת ביה"ס.

מרטים, הרשמה בשעות 1-9; 8-5

רמת-גן ביאליק 42	חיפה שמריהו לוי 30	תל-אביב ברנר 17 מפנת אלנבי 55

חשוב לשחקנים ולדוגמניות

אין צורך להיות רקדן
מקצועי כדי לרקוד ג'ז

הרקדן והכוריאוגרף שמעון לוי,
בוגר אולפני-מחול בניו-יורק ובלוג-
דון, יקנה לך תוך חודשים ספורים
כושר-תנועה-יומיקב.

קורסי-בוקר וקורסי-ערב
(2 שיעורים בשבוע בכל קורס)

9 ר מ י ס : 26 17 13 08.00
10.00 לענח"צ; 17.00—20.00 (ערב).